

ninger til den højtærede Forsvarsminister. Jeg har ved tidligere Lejligheder her i Tinget fremdraget det beklagelige i, at det store Bødkerværksted, som er beliggende i Svendborg og ejes af en privat Mand, og hvorpaa Statens Vagere og Mærker er blevet lavet og repareret, og hvor i det hele taget dette Arbejde har været koncentreret, har mistet dette Arbejde. Da jeg i sin Tid forhandlede med den nuværende højtærede Forsvarsminister om dette Spørgsmaal, sluttede Forhandlingerne med, at Ministeren overfor mig udtalte, at det var nødvendigt at flytte dette Arbejde til København for at koncentrere det paa Orlogsværftet, hvor alt lignende Arbejde var koncentreret. Naturligvis kunde der ingen synderlige Indvendinger gøres herimod udover de rent lokalpatriotiske Bemærkninger, jeg kunde have at gøre; der er ikke noget at sige til, at Staten søger at koncentrere sit Arbejde paa sine egne Værksteder. Men nu erfarer jeg til min store Forbavselse, at Arbejdet ganske vist er flyttet til København, men ikke til Orlogsværftet, det er blevet givet til en Bødkermester Lars Jacobsen i Valby, en Mand, som synes at have særlig gode Forbindelser, thi han har ikke alene faaet dette Arbejde, som altsaa er taget fra Svendborg under Foregivende af, at Orlogsværftet skulde have det, men han har ogsaa Justearbejdet og Lurmærkestavene. Det er en Forretning, som synes at være godt beskyttet af den øverste Ledelse. Da Forholdet imidlertid er det, at mere end Halvdelen af de udlagte Vagere i vore Farvande ligger Vest for Svendborg, efter at vi har faaet de sønderjydske Farvande med, og at de Vagere, som ligger i de jyske Farvande og i Smaalandskøbet, har lige saa kort til Svendborg som til København, kan det kun betyde en stor Fordyrelse af Arbejdet, at det er flyttet fra Svendborg og givet til en privat Mester i København. Jeg vil nedlægge den alvorligste Indsigelse mod det, her er sket, og jeg vil af den højtærede Forsvarsminister kræve en Forklaring paa, hvorfor man under falsk Foregivende har flyttet dette Arbejde fra Svendborg og derved gjort flere Familiefædre arbejdsløse, naar Meningens alligevel har været, at det skulde gives til en Privatmand. Vi har den Opfattelse ovre hos os, at det, at man har villet have Arbejdet til København, ikke i særlig Grad skyldes det, at man vilde have det billigere udført, men at det væsentlig er blevet flyttet herover, fordi det er mere behageligt for Officererne paa „Løvenørn“ af have Reparationsværkstedet herovre, da de saa oftere kommer til København. De sejler altsaa Vagerne forbi

Svendborg, for at de kan blive repareret i København.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Handelsminister, rette nogle Spørgsmaal til ham og bede om Svar derpaa. Først vil jeg minde den højtærede Handelsminister om Forhandlingen i det Udvalg, der var nedsat til Behandling af Lovforslaget om Raadighed over Skibenes Forsikringssummer. Den højtærede Handelsminister erindrer maaske, at jeg paa mit Partis Vegne udtalte Ønske om, at det blev en Betingelse for Udbetaling af disse Summer til Rederierne — det drejede sig om 32—33 Mill. Kr. —, at de forpligtede sig til at lade udføre Arbejde paa danske Værfter for Halvdelen af det Beløb, de fik udbetalt. Jeg hævdede nemlig, at det, der var det væsentligste i den nuværende Situation, var at skaffe Arbejde til de mange arbejdsløse Hænder her i Landet; og det vilde være en saare rimelig Fordring til Rederierne, at de skaffede ny Tonnage her i Landet for Halvdelen af de Penge, der var opsamlet i denne Fond. Da Forhandlingerne imidlertid var kommet saa vidt, erklærede den højtærede Minister, at han vilde renoncere paa at faa Lovforslaget gennemført i den Samling, vi da var inde i, men at han vilde fremsætte det paa ny i næste Samling. Jeg blev derfor højlig forbavset, da jeg under en tilfældig Samtale for nogen Tid siden med en stor Reder erfarede, at disse Penge for største Delen var udbetalt til Rederne, og at disse saaledes har faaet Pengene til fri Raadighed. Det synes ganske mærkeligt, at samtidig med, at Ministeriets Medlemmer og Regeringspartiets Talere rundt omkring i Landet taler om de mægtige Dividender, som er udbetalt af Aktieselskaber, og at det er det, som for en Del er Grunden til den nuværende Arbejdsløshed, og beklager, at man nu ikke kan faa nogle af disse Penge tilbage igen til at sætte produktivt Arbejde i Gang for, afviser man Kravet om at knytte den Betingelse til Udbetalingen af Forsikringssummerne, at der for Halvdelen skal udføres Arbejde paa danske Værfter. Jeg kan ikke opfatte denne Sags Forløb paa anden Maade, end at den højtærede Handelsminister her har gjort sig skyldig i et Brud paa de Forudsætninger, som var til Stede i Udvalget, da Forhandlingerne sluttede, og jeg maa saaledes nu være forberedt paa, eftersom Pengene ikke længere er til Raadighed, at der ikke bliver fremsat noget Lovforslag om denne Sag.

Jeg maa endvidere udtale min Beklagelse over et af de Resultater, Sparekommissionen er kommet til, nemlig Inddragning